

M. Cybulska

Przegląd prasy prawniczej

Palestra 50/3-4(567-568), 175

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przegląd prasy prawniczej

Bohdan Michalski w artykule pt. **Sprawozdawczość sądowa**

omawia kwestie związane z tą tematyką.

Na wstępie autor podkreśla, że zagadnienia dotyczące sprawozdawczości sądowej są drażliwe, ponieważ obejmują problematykę „z pogranicza wielu interesów”, przy czym „najbardziej zarysowuje się ów konflikt między interesami prasy, wymiaru sprawiedliwości i jednostki”. Sprawozdawca sądowy ma trudności ze zgłębieniem „tajemnic zawodu”, ponieważ brak jest odpowiedniej bazy naukowej, i w wielu wypadkach musi się kierować intuicją.

Nie tylko jednak samouctwo w dziedzinie sprawozdawczości sądowej jest przyczyną licznych konfliktów. Przyczynia się do nich również nieuporządkowanie stanu prawnego w tej dziedzinie oraz brak wyjaśnienia, jakie przepisy prawa prasowego z 1938 r. zachowały swą moc, jako niesprzeczne z obecnym ustrojem. Z kolei poglądy na znaczenie krytyki sądowej w dobie fetyszyzacji wszelkiej krytyki w ubiegłych latach doprowadziły do lekceważenia przepisów prawnych w tej dziedzinie. W rezultacie tych wszystkich zjawisk rolę sprawozdawcy sądowego, wymagającą poważnej wiedzy, podejmowali dziennikarze nie posiadający należytego przygotowania, a prasa zbyt ostro angażowała się w urabianie opinii i oddziaływanie na organy wymiaru sprawiedliwości w sprawach przeciwko dziennikarzom.

Zdaniem autora należy stworzyć ramy, które zmusiłyby do poszanowania przez piszących godności człowieka. „Oznacza to – pisze autor – konieczność stosowania zgodnej z prawem i praworządnością interpretacji art. 255 § 2 k.k. w kierunku odrzucenia «dobrej wiary», karanie obelg nawet w przypadku przeprowadzenia dowodu prawdy, pełne stosowanie przepisów art. 159 k.k. oraz uznanie mocy obowiązującej nie uchylonego zresztą żadnym aktem prawnym prawa prasowego z 1938 r.”. Ponadto należałoby wprowadzić konieczność zdobywania w drodze stosownego egzaminu uprawnień sprawozdawcy sądowego, tak aby tę ważną funkcję społeczną spełniały osoby wyposażone w konieczny zasób wiedzy.

M. Cybulska